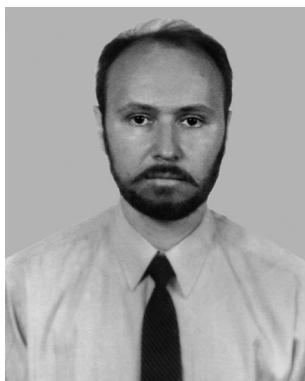

Г. Г. Кузнецов

Золотухін Юрій Віталійович

ЗОЛОТУХІН Юрій Віталійович (12. 05. 1963, Миколаїв) – живописець і мистецтвознавець. Син [В. Золотухіна](#). Канд. мистецтвознавства (2009). Член НСХУ (1993). Закін. Харків. худож.-пром. інститут (1992; викл. [Є. Биков](#), [В. Гонтаров](#), [Б. Косарев](#)). Працював 1995–97 в. о. відп. секр. Крим. організації СХ; від 2001 – у Таврій. екол. інституті (Сімферополь): 2002–05 – завідувач кафедри дизайну; у Миколаєві: 2005–09 – викладач спецдисциплін Нац. університету кораблебудування та філіалу Київ. університету культури і мистецтв; від 2009 – викладач кафедри образотвор. мистецтва і дизайну Крим. гуманітар. університету (м. Ялта). Від 1990-х рр. – учасник обл., всеукр. мистецьких виставок та міжнар. пленерів. Створює пейзажі, натюрморти у напрямках містич. романтизму й романти. експресіонізму. Автор ст. «Знаковая система в клеймени средневекового оружия» // «Вісник Харківської академії дизайну і мистецтв», 2007, № 1; «Эволюция шрифта как стилистическое формообразование буквенного знака» // «Мова і культура», К., 2007, № 9, т. 2; «Боспорская денежно-знаковая система» // «Прикладна геометрія та інженерна графіка», 2007, № 78.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Вечірня молитва», «Вічне звучання» (обидва – 1992), «Етрусська епітафія» (1993), «Ментальний план», «Астральний план» (обидва – 1995), «Кримський пейзаж» (1997), «Атріум», «Одіссей і Каліпсо», «Нерозділене кохання» «Конфлікт» (усі – 2000) «Пророкування» (2001), «Соколине полювання» (2002); серія «Гурзуфські пейзажі» (2009).

Бібліографічний опис:

Золотухін Юрій Віталійович / Г. Г. Кузнецов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17026>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).